

Finansinspektionens direktionens beslut om makrotillsynsverktyg

Finansinspektionens direktion har med stöd av 10 § 1 mom. 6 punkten i lagen om Finansinspektionen (878/2008) på sitt sammanträde den 16 mars 2015 beslutat att inte ställa något kontracykliskt buffertkrav enligt 10 kap. 4 § i kreditinstitutslagen (610/2014).

Dessutom har Finansinspektionens direktion på sitt sammanträde beslutat att inte heller införa andra makrotillsynsverktyg, dvs. högre kapitalkrav för krediter som är säkrade genom panträtt i fast egendom enligt artiklarna 124 och 164 i rådets förordning (EU) nr 575/2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (*kapitalkravsförordning*), än minimibeloppen enligt förordningen, och beslutat låta bli att tillämpa artikel 458 i förordningen¹.

Direktionens beslut fattades enligt framställning av Finansinspektionens direktör. Beslutet baserade sig på en bedömning av behovet att använda makrotillsynsverktyg, som tagits fram i samarbete mellan experter från Finansinspektionen, Finlands Bank och finansministeriet. Yttrandena från Finlands Bank, finansministeriet och social- och hälsovårdsministeriet biföll det nu fattade beslutet.

Bakgrund och huvudsakligt innehåll

Cykliska systemrisker

Kreditstocken i förhållande till BNP har legat över sin långsiktiga trend. En rent mekanisk tolkning av detta mått skulle resultera i att ett kontracykliskt buffertkrav på 0,75 % ställs för bankerna, men de övriga viktigaste måtten med tanke på det kontracykliska buffertkravet – till exempel bostadsprisutvecklingen, utlåningsutvecklingen och utvecklingen av samhällsekonomin externa balans – signalerar inte någon ökning av systemrisker. Trendavvikelsen för förhållandet mellan kreditstocken och BNP förutspås också minska i år och nästa år.

I takt med att den svaga ekonomiska utvecklingen har fortsatt har ökningen i kreditstocken mattats av avsevärt. Den svaga ekonomiska utvecklingen har minskat både låntagarnas och bankernas riskvillighet. Den svaga allmänna ekonomiska utvecklingen återspeglas i en långsammare ökning i hushållens skuldsättning, men skuldsättningen ligger alltså på en hög nivå. Den rådande låga räntenivån minskar låntagarnas skuldbetalningsbörda.

Aktiviteten inom bostadsutlåningen och på bostadsmarknaden har minskat från åren förut. De reala bostadspriserna har visat en måttligt sjunkande trend för hela Finland, men ligger alltså på en hög nivå historiskt sett. Riskmåten tyder dock inte på någon betydande

¹ I lagrummet upptas bland makrotillsynsverktygen också den maximala belåningsgraden, men den träder i kraft först från och med den 1 juli 2016.

övervärdering på bostadsmarknaden [Finlandsbank.fi > Statistik > Diagrambank > Nyckeltal för makrotillsynsanlys](#).

Enligt tillgängliga indikatorer finns det inte heller någon anledning att höja kapitalkraven för krediter som är säkrade genom panträtt i fast egendom över minimibeloppen enligt kapitalkravsförordningen.

Strukturella systemrisk

Banksektorn i Finland har vissa strukturella egenskaper som kan höja effekterna av eventuella realiserade risker, dvs. framför allt stora koncentrationer, en kraftig nordisk koppling och ett stort beroende av marknadsupplåning. Den riskvägda kapitaltäckningen för bankerna är dock betydligt högre än myndigheternas krav och den totala kapitaltäckningen i banksektorn är för närvarande stark.

Kapitalkraven för bankerna skärps i år betydligt även utan diskretionära beslut om användning av makrotillsynsverktyg. Finland införde vid början av året en kapitalkonserveringsbuffert (2,5 % kärnkäpital). Från och med den 1 januari 2016 tillämpas dessutom ett buffertkrav för andra systemviktiga kreditinstitut (O-SII-buffert).